

Enhed
International Øko-
nomi

Redegørelse vedr. dagsorden for IMFC-møde den 11.-12. april 2014

Sagsnr.
2014-13265

Doknr.
134397

Dato
10-04-2014

I forbindelse med forårsmøderne i den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken i Washington den 10.-13. april 2014 afholdes møder i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. Møderne i IMFC afholdes 11. og 12. april og vil blive ledet af komitéens formand, Singapores finansminister, Tharman Shanmugaratnam.

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds, som Danmark er medlem af, vil på IMFC-mødet være repræsenteret ved den finske centralbankchef, Erkki Liikanen. Danske synspunkter vil desuden indgå i EU's fælles skriftlige indlæg til IMFC.

Mødet i IMFC ventes at omhandle tilstanden i verdensøkonomien samt den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder fremskridt i håndteringen af krisen og styrkelse af den globale vækst og beskæftigelse, samt reformer af IMF.

Tilstanden i verdensøkonomien

IMF fastholder skønnet for den globale vækst i 2014 og 2015 i apriludgaven af World Economic Outlook (WEO) sammenlignet med prognoseopdateringen fra januar, *jf. tabel 1*. IMF forventer, at den globale aktivitet vil stige med 3,6 pct. i 2014 og 3,9 pct. i 2015 efter en vækst på 3,0 pct. i 2013.

Gennem 2013 er der sket en gradvis styrkelse af global økonomi, der ventes at fortsætte ind i 2014 og 2015. Fremgangen er særligt drevet af en bedring blandt de industrialiserede lande, herunder i USA og euroområdet, hvilket blandt andet tilskrives den fortsat lempelige pengepolitik og ifølge IMF mindre modvind fra finanspolitikken. Mens væksten forventes at tiltage i de industrialiserede lande ventes en mere afdæmpet udvikling blandt vækstøkonomierne i kraft af faldende vækst i indenlandsk efterspørgsel. Det skyldes, at USA's gradvise udfasning af den lempelige pengepolitik har medført kapitaludstrømning fra lande som Brasilien, Indien og Tyrkiet, og dermed sat pres på aktie- og valutakurser og finansiering af betalingsbalanceunderskud mv. i de pågældende lande. Fremadrettet ventes en stigende eksport dog at trække væksten op i emerging markets, i takt med at bedringen i de industrialiserede lande hæver den globale efterspørgsel. IMF understreger, at der fortsat er en række kilder til kortsigtet usikkerhed, om end de vurderes at være aftaget en smule over de seneste måneder.

I *euroområdet* venter IMF en vækst på 1,2 pct. i 2014 og 1,5 pct. i 2015. IMF peger på, at væksten er ved at vende tilbage på tværs af regionen, herunder i de gældsplagede lande i Sydeuropa. Det er dog fortsat store Eurolande som Tyskland, der driver væksten understøttet af lempelig pengepolitik og en robust udvikling på arbejdsmarkedet. På tværs af regionen understøttes genopretningen af, at landene generelt er kommet langt med at få konsolideret de offentlige finanser. I periferilandene understøt-

tes genopretningen yderligere af fremgang i eksporten og en mere stabil udvikling i den indenlandske efterspørgsel, efter en årrække med kraftig tilbagegang.

Tabel 1

Skøn for BNP-vækst fra IMF's *World Economic Outlook*, april 2014

Pct.	2013	Prognose		Ændring ift. tidligere prognose ¹	
		2014	2015	2014	2015
Verden	3,0	3,6	3,9	-0,1	-0,1
Industrialiserede økonomier	1,3	2,2	2,3	0,0	0,0
USA	1,9	2,8	3,0	0,0	0,0
Euroområdet	-0,5	1,2	1,5	0,1	0,1
Tyskland	0,5	1,7	1,6	0,2	0,1
Frankrig	0,3	1,0	1,5	0,1	0,0
Italien	-1,9	0,6	1,1	0,0	0,0
Spanien	-1,2	0,9	1,0	0,3	0,2
Japan	1,6	1,4	1,0	-0,3	0,0
Storbritannien	1,8	2,9	2,5	0,4	0,3
Canada	1,7	2,3	2,4	0,1	0,0
Danmark	0,3	1,5	1,7	0,3 ²	..
Emerging markets og udviklingslande	4,7	4,9	5,3	-0,2	-0,1
Central- og Østeuropa	2,8	2,4	2,9	-0,5	-0,2
CIS ³	2,1	2,3	3,1	-0,3	0,1
Kina	7,7	7,5	7,3	0,0	0,0
Indien	4,4	5,4	6,4	0,0	0,0
ASEAN-5 ⁴	5,2	4,9	5,4	-0,2	-0,2
Afrika syd for Sahara	4,9	5,4	5,5	-0,7	-0,3
Mellemøsten og Nordafrika	2,4	3,2	4,4	-0,1	-0,4
Latinamerika	2,7	2,5	3,0	-0,4	-0,3

1) Ændring i forhold til WEO update, januar 2014.

2) Ændring i forhold til WEO, oktober 2013, idet prognoseopdateringen fra januar kun indeholder skøn for de største økonomier.

3) Commonwealth of Independent States – de tidligere Sovjet-republikker.

4) Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Thailand og Vietnam.

Kilde: IMF, *World Economic Outlook*, april 2014.

I USA var afslutningen på 2013 stærkere end ventet, og fremadrettet forventer IMF en vækst i USA på 2,8 pct. i 2014 og 3,0 pct. i 2015. De seneste indikatorer peger på en vis svækkelse i starten af 2014 som dog i høj grad kan tilskrives usædvanligt dårligt vejr i årets første måneder. Samlet set ventes væksten at blive understøttet af finanspolitikken i kølvandet på budgetaftalen fra januar, der ligeledes har skabt ro omkring gældsloftet. Samtidig bidrager en fortsat lempelig pengepolitik og en styrkelse af boligmarkedet til væksten.

I Japan venter IMF, at genopretningen mister fart i løbet af 2014 som følge af finanspolitiske opstramninger, herunder en planlagt stigning i moms. Det skyldes at opsvinget indtil nu har været båret af hhv. privat og offentligt forbrug fremfor investeringer. Særligt privat forbrug ventes at falde med momsstigningen. IMF venter en vækst på 1,4 pct. i 2014 og 1,0 pct. i 2015.

For Danmark skønner IMF en BNP-vækst på 1,5 pct. i 2014 og 1,7 pct. i 2015. I *Økonomisk Redegørelse*, december 2013, blev BNP-væksten i Danmark skønnet til 1,6 pct. i 2014 og 1,9 pct. i 2015.

Risikobilledet er ifølge IMF forbedret end smule, om end det fortsat er til den negative side. Bedringen skyldes især, at genopretningen i de industrialiserede lande er blevet mere robust, og at risikoen for fornyet uro omkring det amerikanske gældsloft er mindsket. På den anden side vurderes risikoen for en svagere end ventet vækst i de nye vækstøkonomier at være taget til, som følge af strukturelle og finansielle ubalancer. Samtidig indebærer den seneste udvikling i Ukraine, at den geopolitiske risiko er tiltaget.

I de nye vækstøkonomier er der fortsat risiko for finansiell uro og kapitaludstrømning i lyset af USA's udfasning af den lempelige pengepolitik. Dette kan føre til udfordrende tilpasninger i disse økonomier, forstærket af store interne strukturelle udfordringer. Dette indebærer en risiko for lavere global vækst, hvis den finansielle uro spredt sig.

Den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder IMF's rolle

Diskussionen på IMFC-mødet ventes at tage afsæt i en synteserapport fra IMF's administrerende direktør, Cristine Lagarde, hvori vurderinger og anbefalinger fra IMF's centrale bilaterale og multilaterale overvågningsrapporter er sammenfattet. Drøftelsen i IMFC ventes således at fokusere på fremskridtene i implementering af centrale politikprioriteter; håndteringen af økonomisk-politiske udfordringer, herunder som følge af en normalisering af pengepolitikken og de potentielt afsmittende virkninger, fremme af vækst og reducere af ubalancer og ustabilitet via internationalt samarbejde; samt tilpasning af IMF's prioriteter og styring til den skiftende globale økonomi.

Implementering af centrale politikprioriteter, større risici og tiltagende sårbarheder

Det er IMF's vurdering, at IMF-medlemslandene generelt har gjort fremskridt i implementeringen af de centrale politikprioriteter, og at der er sikret en stabilisering af økonomierne, men samtidig peges på, at der fortsat er vigtige udfordringer, særligt i forhold til at fremme jobskabelse og vækst.

- I *euroområdet* er der blevet fastholdt en lempelig pengepolitik, der er opnået enighed om den fælles tilsynsmekanisme og om den fælles afviklingsmekanisme, og der gennemføres en omfattende evaluering af de europæiske banker. Men der mangler fortsat en fælles finanspolitisk brofinansiering ('backstop', og forbedring af banker og virksomheders balancer med henblik på at reducere den finansielle fragmentering i euroområdet.
- I *USA* er man i gang med at implementere den gradvise normalisering af pengepolitikken, og man har vedtaget et budget for finansåret 2013/2014 og forlænget gældsloftet. I *Japan* markerer ikrafttrædelsen af den tidligere vedtagne momsforhøjelse et første vigtigt skridt i de nødvendige reformer og tilpasning af finanspolitikken. I begge lande er der imidlertid fortsat behov for at udvikle troværdige og konkrete finanspolitiske konsolideringsplaner for at sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt.
- Mange *emerging markets* har tilladt valutakurserne at tilpasse sig til de ændrede forhold som følge af mindre fordelagtige internationale økonomiske og finansielle forhold, og der er sket fremskridt i forhold til at skabe større dybde i landenes finansielle markeder. Derimod har der kun været begrænsede fremskridt i styrkelsen af de makrofinansielle rammer og det finansielle tilsyn i landene. Særligt i *Kina* er der behov for at styrke kontrollen med skyggebankssektoren for at sikre den finansielle stabilitet. Samtidig står en række emerging markets over for at skulle håndtere flaskehalsproblemer i økonomierne og styrke den potentielle vækst fremadrettet.
- De *globale* ubalancer er blevet reduceret yderligere siden efteråret 2013, bl.a. som følge af fortsat tilpasning i eurolandene med store ubalancer og som følge af ændrede internationale energihandelsmønstre, herunder øget japansk energiimport siden 2011 og faldende amerikansk nettoenergiimport. Det aftagende tempo i de globale reformer af den finansielle regulering og tilsyn, samt landes inkonsistente nationale implementering heraf, giver ifølge IMF imidlertid grund til stigende bekymring. Uagtet den eksisterende globale dialog om landenes økonomiske

politikker, harsærligt større emergingmarkets stadig mulighed for at styrke samarbejdet for at håndtere afsmittende virkninger af især pengepolitiske beslutninger.

IMF ser på baggrund heraf en række større risici for og sårbarheder i IMF-medlemslandene, som kan bringe den igangværende økonomiske genopretning i fare. For det første ser IMF en risiko for, at en *ukontrolleret pengepolitisk normalisering* i de avancerede lande kan føre til øget finansiel ustabilitet, ikke mindst i emerging markets. En for hurtig eller utilstrækkeligt kommunikeret aftrapning af de betydelige og ekstraordinære pengepolitiske lempelser i USA eller andre lande kan føre til højere og mere ustabile lange renter end forventet globalt set, hvilket kan lægge en dæmper på væksten, særligt i lande med høje private og offentlige gælds niveauer

For det andet er der risiko for, at den *økonomiske aktivitet i emerging market lande* ikke lever op til forventningerne, herunder som følge af fortsat finansiel uro, yderligere og uventede forværringer af landenes internationale låneforhold, tiltagende flaskehalsproblemer, som reducerer den potentielle vækst i økonomierne, eller øget politisk ustabilitet. De senere års betydeligt stigende låntagning blandt virksomheder risikerer at få negative virkninger for bankernes balancer og den økonomiske vækst i tilfælde af chok til økonomien. En generel vækstafmatning i emerging markets vil forværre de globale vækstforventninger betydeligt givet landenes øgede økonomiske vægt i verdensøkonomien. Effekten vurderes at være særligt stor i tilfælde af en hård økonomisk landing i *Kina*, hvor risici og moral hazard i relation til kvaliteten af aktiver er fortsat med at stige. Derudover kan yderligere geopolitiske forværringer lægge en dæmper på vækstudsigterne.

For det tredje ser IMF en risiko i, at *lavere økonomisk aktivitet end det potentielle niveau og lavere-end-forventet inflation* forplanter sig i en længere periode med inflation, der ligger under de officielle målsætninger, hvilket kan forankre sig i lavere inflationsforventninger og stigende realrenter samt forårsage øgede gældbyrder, som kan hæmme væksten. Risikoen herfor er særligt udtalt for *euroområdet*, hvor ledigheden er forblevet høj og hvor det økonomiske efterslæb er særligt udtalt, særligt i landene under særligt pres.

Endelig ser IMF risikoen for på lidt længere sigt, at verdensøkonomien falder i en såkaldt mellem-indkomstfælde, hvor *reformtræthed og utilstrækkelige økonomisk-politiske ambitioner* skubber verdensøkonomien ned i en vedvarende lavkonjunktur. Med økonomisk vækst, som er ved at genoprettes efter lave kriseniveauer, er der risiko for at presset for umiddelbare strukturelle reformer og tilpasninger aftager, og at reformplaner i IMF-medlemslandene udskydes eller helt droppes, med den virkning at det globale vækstpotentiale reduceres.

Økonomisk-politiske udfordringer fremadrettet

På baggrund af IMF's vurdering af implementeringen af de nødvendige politikker i IMF-medlemslandene og det aktuelle risikobillede for verdensøkonomien, peger IMF på, at den centrale udfordring fortsat er at forvandle det forsigtige og skrøbelige opsving til højere, mere balanceret og mere holdbar vækst.

Den senere tids finansielle markedspress på emerging markets, som har ramt lande med store makroubalancer hårdest – har igen tydeliggjort vigtigheden af sunde makroøkonomiske forhold i økonomierne. På den baggrund er der behov for at træffe de rette beslutninger for at sikre den globale genopretning og undgå skuffelser i forhold til væksten. Med aftagende råderum i mange lande for understøttende makroøkonomiske politikker, vil strukturelle reformer skulle spille en vigtigere rolle.

I forhold til de **penge- og valutakurspolitiske udfordringer**, peger IMF på, at den vedvarende lave økonomiske vækst og den fortsatte finanspolitiske konsolidering i de *avancerede lande* taler for fortsat efterspørgselsunderstøttelse fra pengepolitikken. Samtidig indebærer den forestående tilbagevenden til mere normale pengepolitiske

forhold en række operationelle og kommunikationsmæssige udfordringer, ikke mindst i forhold til emerging markets, som nøje bør håndteres.

I *euroområdet* er der behov for yderligere pengepolitiske lempelser, herunder i form af ukonventionelle tiltag, for at øge mulighederne for at opfylde ECB's inflationsmål om "under, men tæt på, 2 pct.". I *USA* er fortsat gradvis nedtrapning af det betydelige program for opkøb af statsobligationer stadig passende, idet effektiv kommunikation vil være afgørende for at reducere risikoen for overdreven markedsuro. I *Japan* bør centralbanken fortsætte de aggressive kvantitative pengepolitiske lempelser.

I en række *emerging markets* er der behov for at stramme pengepolitikken, idet de nødvendige politikker afhænger af landenes sårbarheder. I lande, som ikke står over for inflationspres og generelt har troværdige pengepolitiske rammer på plads (især *Chile, Peru, Thailand*) kan en mere lempelig pengepolitik anvendes til at holde hånden under efterspørgslen i tilfælde af vækstafmatning. I en række andre lande (især *Brasilien, Indien, Indonesien*) er der imidlertid behov for at stramme pengepolitikken og styrke de pengepolitiske rammer for at kontrollere inflationsudviklingen.

IMF vil fortsat analysere implikationerne af den gradvise afvikling af de ekstraordinære pengepolitiske tiltag fra de største centralbankers side og understøtte IMF-medlemslandene i at udvikle passende politikker som reaktion på potentielt vedvarende kapitaludstrømninger og store udsving i aktivpriser. Desuden vil IMF stå klar med finansiell assistance, herunder i form af forebyggende lånefaciliteter, såfremt medlemslande måtte blive udsat for øget markedspress.

For så vidt angår **indretningen af finanspolitikken**, lægger IMF vægt på, at budgetunderskuddene og de offentligt gældsbyrder fortsat er høje i mange lande, og at udfordringen er at fortsætte den finansielle konsolidering samtidig med at væksten understøttes.

I de *avancerede lande* ventes den finansielle konsolidering at aftage i 2014 og 2015 efter større konsolideringer i 2013. Det finansielle råderum er fortsat begrænset i nogle lande som følge af finansielle sårbarheder. I *euroområdet* udgør vedvarende lav inflation en potentiel risiko for de offentlige finanser, idet gældsreduktion kan besværliggøres, herunder som følge af nominel træghed i overførsler. Skulle negative risici materialisere sig, bør man lade de automatiske finansielle stabilisatorer virke og – hvis i overensstemmelse med finansiell holdbarhed – overveje yderligere vækstfremmende offentlige investeringer. I *USA* og *Japan* er der stadig behov for at udvikle konkrete mellemfristede finansielle tilpasningsplaner, og en mere varig løsning på gældsloftudfordringen i *USA* vil også hjælpe til at reducere usikkerheden omkring den økonomiske politik.

I *emerging markets* bidrager det aftagende råderum og den øgede markedsusikkerhed til behovet for finansielle konsolideringer. Mens der i nogle lande er finansiell råderum, bør lande med store finansieringsbehov og tunge gældsbyrder (bl.a. *Brasilien, Ungarn og Indien*) omgående sætte ind for at adressere de offentlige budgetunderskud. Samtidig er der behov for i en række lande adressere de underliggende risici, herunder fra en kraftig privat kreditvækst (*Brasilien, Indien, Kina*), stor udenlandsk låneeksposering i banksektoren (*Ungarn, Rumænien, Tyrkiet*) samt stigende sårbarheder hos lokalregeringer og kvasi-offentlige virksomheder (*Brasilien, Kina, Mexico, Pakistan*). Generelt stigende efterspørgsel efter offentlige services i emerging markets øger behovet for at mobilisere offentlige indtægter og styrke effektiviteten i de offentlige udgifter, herunder ved i en række lande at adressere ineffektive subsidier.

For både avancerede lande og emerging markets er der behov for at gennemføre **strukturelle reformer**, for at styrke væksten på mellemlangt sigt og gøre væksten mere holdbar og inklusiv.

I *emerging markets* er det afgørende at der i højere grad sikres effektive offentlige og private investeringer for at hindre flaskehalse i produktionsapparat (*Brasilien, Indien, Sydafrika og ASEAN-lande*), og mange lande bør styrke rammerne for virksomheder og på reguleringssiden for at forbedre investeringsklimaet og fremme en privat sektordrevet diversificering af økonomien. Samtidig bør der sikres en kapacitetsopbygning for at styrke budgethåndteringen i den offentlige sektor, herunder også for at sikre mere effektive investeringer. I *Kina*, hvor en stor ekspansion i kreditgivning og investeringer har ført til overkapacitet, vil reformer til liberalisering af den finansielle sektor være nødvendige for at forbedre adgangen til, og fordelingen af, kreditter.

Reformer af produkt-, service- og arbejdsmarkeder vil være afgørende for at styrke produktivitet og konkurrenceevne i både avancerede lande og *emerging markets*. Særligt i lande hvor kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet bør øges for at modvirke aldringseffekterne i samfundet (*Tyskland, Japan og Korea*), eller hvor store dele af befolkningen, særligt unge mennesker, er ledige (*Italien, Rusland, Spanien, Sydafrika* og mange *mellemøstlige og nordafrikanske lande*), vil inklusive arbejdsmarkedsreformer være nødvendige.

I *Europas* om helhed bør det være blandt prioriteterne at strømligne skattesystemer for at forbedre vækstincitamenter samt åbne produkt- og servicemarkeder for øget konkurrence, særligt via implementering af EU's servicedirektiv.

Ifølge IMF understreger den lave vækst og de gentagne tilfælde af finansiell ustabilitet de tætte forbindelser og gensidige afhængighed på globalt plan og **vigtigheden af at IMF-medlemslandene samarbejder – både indenlands og internationalt**. Særligt påpeger IMF, at troværdige finanspolitiske konsolideringsplaner og strukturelle reformer kan lette presset på pengepolitikken i forhold til at understøtte væksten og fremme finansiell stabilitet. Samtidig kan øget internationalt samarbejde bidrage til at sikre stærkere, mere balanceret og mere holdbar vækst, samt reducere risikoen for negative afsmittende effekter af politikker landene imellem. Det gælder især på følgende områder:

- Fælles tiltag til reformer, som reducerer det nuværende gab mellem de nødvendige reformer og de gennemførte reformer, kan øge det globale aktivitetsniveau betydeligt på mellemlangt sigt.
- Dialog mellem finansielle tilsynsmyndigheder i avancerede lande og *emerging markets* kan reducere risikoen for forstyrrelser i den grænseoverskridende adgang til likviditet, som kan svække genopretningen.
- Der er behov for bredere diskussion af exitstrategier mellem centralbanker i lyset af udfordringerne forbundet med aftrapningen af ukonventionelle pengepolitiske tiltag i de avancerede lande.
- Endelig bør lovgivere i fællesskab søge at undgå fragmentering i den globale finansielle regulering, da ukoordinerede nationale initiativer kan føre til inkonsistens i landenes reguleringsrammer og mulighed for reguleringsmæssige forskelle landene imellem.

Samtidig er der behov for yderligere tiltag fra de IMF-medlemslande, som har store betalingsbalanceoverskud eller -underskud, hvis der skal sikres en vedvarende rebalancering af den globale efterspørgsel. Mens de globale ubalancer er blevet reduceret betragteligt siden krisen, afspejler dette delvist den aktuelt svage efterspørgsel i en række avancerede lande samt ændrede energihandelsmønstre. For at undgå en tilbagevendende til store ubalancer, som i perioden op til krisen, bør lande med store betalingsbalanceoverskud gennemføre reformer, der styrker eller rebalancerer den indenlandske efterspørgsel (*Kina, Tyskland, Korea*), mens lande med store betalingsbalanceunderskud bør fokusere på at fremme den eksterne konkurrenceevne (*Frankrig, Italien, Sydafrika*) og fjerne flaskehalsproblemer på udbudssiden af økonomien (*Brasilien, Indien, Rusland*).

Tilpasning af IMF til den ændrede globale økonomi

Reformerne af **IMF's kvoter og stemmer samt af IMF's øvrige styring**, som blev vedtaget i 2010 på baggrund af enighed i G20 og efterfølgende i IMF's bestyrelse, mangler fortsat at blive implementeret. Reformerne af IMF's kvoter er ratificeret af det tilstrækkelige flertal blandt IMF-medlemslandene, men vil ikke træde i kraft før reformen af IMF's øvrige styring er blevet ratificeret af et 85 pct. flertal af stemmerne i IMF. Ratificering i USA af reformen ville sikre det nødvendige flertal og dermed reformernes implementering.

IMF anfører, at det er yderst skuffende, at reformerne fra 2010 endnu ikke er implementeret, og man vil fortsætte med at understøtte medlemslandenes ratificering af reformerne samt færdiggøre forhandlingerne om en revision af formelen til bestemmelse af landenes kvoter og stemmer i IMF og en tilpasning af medlemslandenes kvoter og stemmer i IMF inden den aftalte frist i januar 2015. Den oprindelige frist var i januar 2014, men blev i januar forlænget med et år i lyset af den fortsatte forsinkelse af 2010-reformen. Reformerne er ifølge IMF afgørende for at sikre IMF's fortsatte legitimitet, effektivitet og finansielle styrke.

I lyset af den fortsatte forsinkelse af reformernes implementering, vil næste skridt være, at formanden for IMFC konsulterer med IMF-medlemslandene i forhold til at undersøge mulighederne for at færdiggøre reformerne og sikre enighed om næste led i reformerne inden januar 2015. Der ventes på mødet drøftet mulige forslag til eventuelt at implementere dele af 2010-reformen, selvom USA ikke måtte have ratificeret reformen, samt mulighederne for at gå videre med dele af de kommende reformer trods den seneste reform ikke er implementeret.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltiske IMF-valgkreds forventes på IMFC-mødet bl.a. fremhæve følgende i det fælles indlæg præsenteret af centralbankchef Erkki Liikanen, Finland:

Globale økonomiske og finansielle udfordringer

- Den økonomiske situation i de avancerede lande er i bedring. Den globale genopretning er imidlertid stadig sårbar. Der er stadig betydelige negative risici, og der bør holdes øje med de emerging markets, som står over for udfordringer.
- Lav inflation i mange avancerede lande indebærer behov for fortsat lempelig pengepolitik. Strukturelle reformer bør implementeres i alle lande for at styrke væksten. Troværdige mellemlistede finanspolitiske konsolideringsplaner skal fastlægges for at forbedre den finanspolitiske holdbarhed, særligt i lande med store risici som følge af stor offentlig gæld.
- I Europa støttes den økonomiske genopretning af den aftalte strategi for finanspolitisk konsolidering og strukturreformer, herunder ved at genopbygge troværdigheden og genskabe modstandsdygtigheden i de finansielle markeder. Udfordringerne består bl.a. i at holde fast og bygge videre på de opnåede fremskridt. Finansiell fragmentering udgør en risiko i Europa, og den strukturelt høje ledighed i en række lande bør adresseres omgående. Særlig opmærksomhed bør gives til den betydelige stigning i ungdomsarbejdsløsheden, hvor knap 6 mio. unge under 25 står uden job.
- Den aktuelle turbulens på de finansielle markeder i emerging markets afspejler både indenlandske og udenlandske faktorer. Styrket vækst i de avancerede lande og dermed gradvis normalisering af pengepolitikken i disse lande vil også komme resten af verdensøkonomien til gode i takt med at den globale efterspørgsel øges. Den pengepolitiske tilpasning fører imidlertid også til udfordringer for emerging markets i takt med at tidligere kapitalindstrømninger vender. Der er i disse lande således behov for en kombination af strukturelle reformer og makroprudentielle tiltag. Den gradvise afvikling af ukonventionelle pengepolitiske tiltag og normaliseringen af pengepolitikken i de avancerede lande bør

kommunikeres tydeligt for at reducere risikoen for overreaktioner på de finansielle markeder.

- For at genskabe tilliden og stimulere sund tilgang til kredit i økonomien er der behov for fortsat fremskridt i forhold til styrket tilsyn, implementering af de nye strammere kapitalkrav for banker samt færdiggørelse af rammer for afvikling af grænseoverskridende banker og finansielle koncerner. Rammerne bør sikre, at ejere og investorer, ikke skatteyderne, dækker tabene når banker fejler.

IMF's rolle

- Den økonomiske og finansielle situation i de senere år har igen demonstreret, at verden vender sig til IMF i tilfælde af krise. IMF er *det* globale forum for økonomisk og finansielt samarbejde. IMF må også fremadrettet tilpasse sig til de ændrede dynamikker i verdensøkonomien og have tilstrækkelige ressourcer til effektivt at kunne udføre sin rolle.
- Nordisk-baltisk valgkreds byder IMF's seneste arbejde vedrørende finanspolitik og ulighed velkommen, herunder den fokus som arbejdet har bragt på den ulige fordeling af indkomst i en række IMF-medlemslande. IMF opfordres til at fortsætte sit arbejde med at vurdere de makroøkonomiske konsekvenser af indkomstulighed og at inkludere lighedsovervejelser i sin økonomiske overvågning og programrelaterede aktiviteter.
- Landene i den nordisk-baltiske valgkreds er kendt for økonomisk lighed samt på samme tid stærk og holdbar vækst. Universal adgang til uddannelse og sundhed ses som rygraden i et samfund med lige muligheder for alle.
- Rammerne for IMF's overvågning er blevet styrket betydeligt i de seneste år. IMF opfordres til at opretholde momentum. Et centralt element i den kommende evaluering af IMF's overvågning vil være at evaluere de seneste initiativer i forhold til at styrke IMF's finansielle overvågning og sætte fokus på efterkriseudfordringerne.
- Nordisk-baltisk valgkreds støtter de forebyggende lånefaciliteter som en vigtig del af IMF's arbejde med at forhindre kriser. Yderligere forbedringer af disse faciliteter er nødvendige, herunder for at øge gennemsigtigheden og sikre de rette incitamenter for anvenderne af faciliteterne. Gebyrer på faciliteterne, der stiger over tid, ville fremme rettidig afvikling af landes anvendelse heraf. Derudover bør der gennemføres grundige kvalifikationsvurderinger forud for indgåelse eller forlængelse af landenes adgang til at trække på faciliteterne for at sikre den rette anvendelse af IMF's lånefaciliteter.
- De nordiske og baltiske lande er fuldt forpligtet til at engagere sig i konstruktive diskussioner om IMF's kvoteformel og den forestående tilpasning af kvoter og stemmer i IMF (15.kvotegennemgang), som bør betragtes som en samlet pakke. En aftale herom bør være acceptabel for hele IMF-medlemskredsen. Det er afgørende, at diskussioner og forhandlinger herom er forankret i de relevante IMF-organer. Alle landes kvoter, stemmer og repræsentation i IMF's bør kontinuerligt tilpasse sig til de ændrede dynamikker i verdensøkonomien, som afspejlet ved kvoteformlen. De nordisk-baltiske lande ser på nuværende tidspunkt ikke grund til en stor forøgelse af IMF's kvoteressourcer, udover det der allerede er aftalt som led i 2010-reformen. Frivillige finansielle bidrag til IMF må nødvendigvis tages med i betragtning når kvoter og stemmer fordeles i IMF.
- Ukraine er i betydelige økonomiske problemer og i en politisk krise, som kan forværres, hvis økonomien yderligere forværres. Nordisk-baltisk valgkreds bakker fuldt ud op om, at IMF hurtigt og beslutsomt træffer beslutning om at støtte den økonomiske reformdagsorden i Ukraine via finansiell assistance, klare økonomisk-politiske anbefalinger samt teknisk assistance.